

For Danmarks vedkommende har reglerne om skibsregistrering siden 1867 stået i en særlig lov, der senest er gennemgribende revideret ved lov nr. 93 af 29. marts 1957 om skibsregistrering, og man har ikke fundet det hensigtsmæssigt at søge disse regler indarbejdet i søloven. Det norske lovforslag blev fremsat i Stortinget i marts 1971, og det svenske lovforslag forventes forelagt i Riksdagen i april 1972. Et tilsvarende finsk lovforslag foreligger endnu ikke, men forventes at ville fremkomme i nær fremtid.

Nærværende lovforslag følger i det væsentlige de af udvalget udarbejdede lovudkast. Der er dog i samarbejde med justitsministeriets lovfdeling foretaget en del redaktionelle ændringer i lovtæksten af lovteknisk og sproglig art samt enkelte ændringer af mere reel karakter. Nærmere redegørelse for de foretagne ændringer er givet nedenfor i bemærkningerne til de pågældende paragraffer i lovforslaget.

De af udvalget udarbejdede udførlige motiver til lovforslagets to hovedemner er optrykt som bilag 1 og 2.

Til de enkelte ændringsforslag i lovforslagets § 1 skal følgende bemærkes:

Til 1.

Som nævnt i de indledende bemærkninger har man i Norge og Sverige ønsket at optage nye regler om skibsregistrering i sølovens kap. 2, og der har derfor været enighed om at flytte reglerne om partrederi, der nu findes i §§ 9-24, til kap. 3. Uanset at man som anført fra dansk side ikke har fundet det hensigtsmæssigt at indarbejde skibsregistreringslovens regler i søloven, har man foreslået reglerne om partrederi flyttet til §§ 39-56 for dermed at opnå paragrafmæssig overensstemmelse med de svenske og norske lovforslag. Nuværende § 8, der indeholder regler om rederens ansvar, har man i overensstemmelse med nordisk aftale fundet mere passende at kunne placere i forbindelse med reglerne om begrænsning af rederansvaret, jfr. ændringsforslag 3 og 4, mens reglen i § 7 foreslås ophævet som overflødig. Det nuværende 2. kapitel foreslås herefter ophævet.

Til 2.

Bortset fra ændringer af lovteknisk og sproglig art svarer de foreslåede bestemmelser om partrederi i alt væsentligt til udvalgets udkast, og der kan i det hele henvises til udvalgets i bilag 1 gengivne bemærkninger. Herudover skal til nogle af kapitlets bestemmelser bemærkes følgende:

§ 41. Reglen i stk. 2 om, hvilke personer eller selskaber, der kan vælges som bestyrende reder for et partrederi, er præciseret ved at indføre en henvis-

ning til de respektive litra i nationalitetsbetingelserne i § 1, stk. 2, der skal opfyldes i det enkelte tilfælde.

Efter § 1, 2. pkt. i lov om skibsregistrering kan handelsministeriet i særlige tilfælde dispensere fra nationalitetsbetingelserne i sølovens § 1, men denne bestemmelse tænkes ikke anvendt til at dispensere fra bopælskravet i § 1, stk. 2, litra e og f, for så vidt angår selskaber, der vælges til bestyrende reder for et partrederi.

§ 45. Det er i stk. 1, sidste pkt, søgt præciseret, at det også ved hastende afgørelser, hvor man undlader at afholde møde, er nødvendigt, at alle partrederere får mulighed for at tage stilling til spørgsmålet. Afgørelse kan f. eks. træffes efter forudgående skriftlig eller telefonisk kontakt mellem partredererne.

§ 47. Man har i 2. pkt. fundet det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at foreskrive, at rettens afsættelse af en bestyrende reder skal ske ved kendelse.

§ 51. Mens udvalgets udkast ligesom gældende sølov taler om overdragelse af en skibspart, har man i lovforslaget både her og i de følgende paragraffer anvendt terminologien „overgang af en skibspart“ for dermed at klargøre, at udtrykket ikke alene gælder overførelse af skibsparter ved aftale, men også overførelse på anden måde, f. eks. ved arv, gave eller ved retsforfølgning.

§ 52. Efter udvalgets lovudkast blev der med visse undtagelser indrømmet medrederne forkøbsret til en skibspart, der overdrages, såfremt de inden 2 uger fra det tidspunkt, hvor de blev underrettet om overdragelsen, gjorde forkøbsretten gældende. Lovforslaget har bortset fra redaktionelle ændringer i realiteten samme indhold, men man har fundet det hensigtsmæssigt i stk. 2 at foreskrive, at overdragere i de tilfælde, hvor medrederne har forkøbsret, på forhånd skal give dem meddelelse om vilkårene for en eventuel overdragelse af parten, samt at sådan meddelelse, hvis overgangen sker ved arv eller retsforfølgning, skal gives af skifteretten, arvingerne eller kreditorerne.

Udvalget havde i slutningen af § 52 foreslået, at reglerne om forkøbsret ikke skulle finde anvendelse indenfor partrederier, der er oprettet før lovændringens ikrafttræden. Af praktiske grunde har man i stk. 4 foreslået, at reglerne om forkøbsret i stk. 1-3 ikke gælder for partrederier, der er oprettet før 1. januar 1973.

§ 53. Efter udvalgets udkast vil en partreder, der overdrager sin skibspart til en anden, ikke derved blive frigjort for sit ansvar overfor medrederne for de forpligtelser, som påhvilede rederiet ved overdragelsen, uanset at også erhververen af parten er bun-